

HET COLLONORGEL VAN SINT_HERMES

Het **COLLONORGEL** werd in 1978 gebouwd door de Brusselse orgelbouwer Patrick Collon. Ondanks zijn bescheiden dispositie (een 8^e -4^e - en 2^e -voetsregister) heeft dit positieforgel een onmiskenbare waarde:

- de mechanische toetstructuur en dito registratuur (sleeplade) brengen ons terug tot de aloude en meest efficiënte manier van orgels bouwen (directe aanspraak en duidelijke articulatie mogelijk)
- zijn neobarokintonatie vormt een tegenwicht voor het volbloed romantisch Schyvenorgel op het oksaal
- zowel de massief eiken kast als de pijpen (de houten uit eik, de metalen uit 75% tin en 25% lood) zijn handgemaakt.

De langste pijp meet 1,2 meter, de kortste 9 cm.

Identieke orgeltjes staan in

- het kasteel van Annevoie,
- in Brie (Charleroi), maar ook
- in Duitsland: Berlijn, Hannover en Springe.

In hetzelfde jaar 1978 bouwde Collon de grote broer: het prestigieuze koororgel van de Sint-Michielskathedraal in Brussel.

Andere orgels van zijn hand:

- Nijvel (collegiale),
- Berchem (Kluisbergen),
- Ukkel (Sint-Marcus),
- Sint-Amandsberg (Sint-Bernadette),
- Zele.

Ook in de crypte van de Gentse Sint-Baafskathedraal staat sinds een paar jaar een prachtexemplaar.

Het typische houtsnijwerk tussen de pijpvelen maakt al deze orgels onmiddellijk herkenbaar.

Het orgeltje van Sint-Hermes, gebouwd

in opdracht van organist Luc Latte uit Sint-Amandsberg, stond aanvankelijk in de Werckmeister III-stemming.

Sinds de plaatsing alhier in november 1991 werd echter doelbewust gekozen voor een gelijkzwevende temperatuur, omdat het orgel hier hoofdzakelijk dienst doet als begeleidingsinstrument zowel voor koren als voor instrumentisten.

D. Wybraeke